

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 11/16

Λουξεμβούργο, 4 Φεβρουαρίου 2016

Απόφαση στις συνεδिकाσθείσες υποθέσεις C-659/13 C & J Clark International Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs και C-34/14 Puma SE κατά Hauptzollamt Nürnberg

Ο κανονισμός για την επιβολή δασμού αντντάμπινγκ επί των εισαγωγών στην Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένων υποδημάτων από δέρμα, καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ είναι εν μέρει ανίσχυρος

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή παρέβησαν ορισμένους διαδικαστικούς κανόνες κατά την έκδοση του κανονισμού

Στις 5 Οκτωβρίου 2006, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε έναν κανονισμό¹ για την επιβολή δασμού αντντάμπινγκ σε ορισμένα υποδήματα από δέρμα που εισάγονται από την Κίνα και το Βιετνάμ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο συντελεστής του δασμού αντντάμπινγκ καθορίστηκε σε 16,5 % για τα υποδήματα που παράγονται από τις εταιρείες που είναι εγκατεστημένες στην Κίνα (εκτός από την εταιρεία Golden Step, για την οποία ο δασμός αντντάμπινγκ καθορίστηκε σε 9,7 %) και σε 10 % για τα υποδήματα που παράγονται από τις εταιρείες που είναι εγκατεστημένες στο Βιετνάμ.

Το 2010 και το 2012, η Clark, βρετανική εταιρεία κατασκευής και λιανικής πωλήσεως υποδημάτων, ζήτησε από τις φορολογικές και τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου την επιστροφή του δασμού αντντάμπινγκ που είχε καταβάλει λόγω της εισαγωγής υποδημάτων στην Ένωση κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ 1ης Ιουλίου 2007 και 31ης Αυγούστου 2010. Το οικείο ποσό ανερχόταν περίπου σε 60 εκατομμύρια ευρώ. Η εταιρεία αιτιολόγησε το αίτημά της, προβάλλοντας ότι ο κανονισμός για την επιβολή του δασμού αντντάμπινγκ ήταν ανίσχυρος. Κατόπιν της απορρίψεως του αιτήματός της, η Clark άσκησε προσφυγή ενώπιον του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (πρωτοβάθμιο δικαστήριο, φορολογικό τμήμα).

Το 2011 και το 2012, η Puma, γερμανική επιχείρηση αθλητικών ειδών, ζήτησε από το Κεντρικό Τελωνείο της Νυρεμβέργης (Γερμανία) την επιστροφή του δασμού αντντάμπινγκ για την εισαγωγή των ίδιων προϊόντων, επικαλούμενη και αυτή ότι ο κανονισμός είναι ανίσχυρος. Το οικείο ποσό ανερχόταν περίπου σε 5,1 εκατομμύρια ευρώ. Κατόπιν της απορρίψεως του αιτήματός της, η εταιρεία άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht München (φορολογικό δικαστήριο Μονάχου).

Τα δύο αυτά δικαστήρια έχουν αμφιβολίες ως προς το κύρος του κανονισμού και, συνεπώς, αποφάσισαν να απευθυνθούν στο Δικαστήριο.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, **το Δικαστήριο κρίνει ότι ο κανονισμός για την επιβολή δασμού αντντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων υποδημάτων καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ είναι εν μέρει ανίσχυρος.**

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι, σε περίπτωση που ο αριθμός των επιχειρηματιών τους οποίους αφορά έρευνα αντντάμπινγκ είναι μεγάλος, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να περιορίσει την εν λόγω έρευνα σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, κάνοντας χρήση δειγμάτων που περιλαμβάνουν παραγωγούς – εξαγωγείς, με δειγματοληψίες ανταποκρινόμενες στις αρχές της στατιστικής.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου της 5ης Οκτωβρίου 2006 για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1)

Ακολούθως, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το δίκαιο της Ένωσης προβλέπει βασικό κανόνα σύμφωνα με τον οποίο ο καθορισμός της κανονικής αξίας προϊόντος, ο οποίος αποτελεί ένα από τα ουσιώδη βήματα για να αποδειχθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ, πρέπει να βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στις χώρες εξαγωγής.

Στην περίπτωση εισαγωγών που προέρχονται, μεταξύ άλλων, από την Κίνα, το Βιετνάμ καθώς και από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς που είναι μέλη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) κατά την ημερομηνία έναρξης έρευνας αντντάμπινγκ, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τον βασικό κανόνα, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι στις εν λόγω χώρες και υπόκεινται στην έρευνα, ότι ισχύουν, ως προς αυτόν ή αυτούς τους παραγωγούς, συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Ο κανόνας αυτός παρέχει στους παραγωγούς που υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς, οι οποίοι αναδύθηκαν στις οικείες χώρες, τη δυνατότητα να επωφεληθούν ενός καθεστώτος που ανταποκρίνεται στην ατομική τους κατάσταση και όχι στη συνολική κατάσταση της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένοι.

Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν την υποχρέωση να αποφαινόμενοι επί κάθε αιτήσεως υπαγωγής στο καθεστώς εταιρείας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς που υποβάλλεται από παραγωγό, ακόμη και όταν χρησιμοποιείται η τεχνική της δειγματοληψίας.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν αποφάνθηκαν επί των αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς εταιρείας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς που υπέβαλαν Κινέζοι και Βιετναμέζοι παραγωγοί – εξαγωγείς οι οποίοι δεν περιελήφθησαν στο δείγμα και κατά συνέπεια κηρύσσει τον κανονισμό ανίσχυρο** ως προς το σημείο αυτό.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν, κατ' αρχήν, την υποχρέωση να διευκρινίζουν με τον κανονισμό για την επιβολή δασμών αντντάμπινγκ το ποσό του δασμού που επιβάλλεται σε κάθε ενδιαφερόμενο παραγωγό – εξαγωγέα, εκτός αν αυτή η εξατομικευμένη μεταχείριση είναι ανέφικτη. Εντούτοις, για τις χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, ένας τέτοιος κανονισμός περιορίζεται να καθορίζει το ύψος του επιβαλλόμενου δασμού που ισχύει σε όλη την οικεία προμηθευτική χώρα. Τα όργανα οφείλουν όμως να υπολογίζουν ατομικό δασμό αντντάμπινγκ για τους παραγωγούς – εξαγωγείς που είναι εγκατεστημένοι σε χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς οι οποίοι αποδεικνύουν, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς, ότι πληρούν τα κριτήρια που δικαιολογούν εξατομικευμένη μεταχείριση.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο κρίνει ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποχρεούνται, κατ' αρχήν, να εξετάζουν τις αιτήσεις εξατομικευμένης μεταχειρίσεως που τους υποβάλλονται και να αποφαινόμενοι επί των εν λόγω αιτήσεων, ακόμη και όταν χρησιμοποιείται η τεχνική της δειγματοληψίας.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν αποφάνθηκαν επί των αιτήσεων εξατομικευμένης μεταχειρίσεως που υπέβαλαν οι Κινέζοι και Βιετναμέζοι παραγωγοί – εξαγωγείς οι οποίοι δεν περιελήφθησαν στο δείγμα και κατά συνέπεια κηρύσσει τον κανονισμό ανίσχυρο** και ως προς το σημείο αυτό.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινόμενοι επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582